

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka under No. Q/J/29/News/85

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 146 JAFFNA, FRIDAY, 10th OCTOBER, 1986 No. 41

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address all undelivered issues of the Morning Star to:-
The Manager,
"Morning Star",
Vaddukoddai.

News in brief

Jaffna to mourn on U. N. & H. R. Days:

This year too the North will observe the U. N. Day (24th Oct.) and the U. N. Human Rights Day (December 10th) as a day of mourning as a protest against the killing of innocent civilians and to attract international attention during the current annual sessions of the U. N. General Assembly to the acts of cultural genocide indulged in by the security forces in predominantly Tamil areas.

Last year on those days people went about attending to their normal duties while wearing black bands around their arms as a mark of protest against the failure of the world assembly the U. N. and its agencies to stop or arrest the human rights violations to which the Tamil people are subjected to. On the last occasion even wall posters by "Chittty" were pasted all over the North. The posters depicted a man hanged.

IN MEMORIAM

LOVINGLY REMEMBERED ON YOUR

BIRTH ANNIVERSARY

Ethel Gnanasothy Thambiah

Born: 10th October, 1919
Died: 4th August, 1982

"You are only a heart beat away with Jesus"

Sadly missed by your dear ones

Emma, Lizzie, Meena & Sam.

"Zion Lodge"

184, Chemmany Road,
Nallur,
Jaffna.

THIRUMARAI ILLAM

JDCSI Centre for Religious Publications

182, 1st Cross Street, JAFFNA
(Opposite Vembadi)

Bible Covers
Rexin with Zip Small Rs. 50/-
Large Rs. 60/-

Cassettes
Jim Reeves Rs. 35/-
Kids Praise Rs. 35/-
Cliff Richards Rs. 35/-
Christy Lane Rs. 35/-
Jimmy Swaggart Rs. 35/-
Gospel Songs } Rs. 55/-
Favourite Hymns }

புத்தகங்கள்
Pushpa Rajasooriar Rs. 50/-
Stickers Rs. 5/- — Rs. 16/-
Wallhangers Rs. 30/- — Rs. 37-50

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

Facts & Figures Speak : Cultural Genocide

The ancient Vandals were a fierce Germanic tribe, who overran Gaul (France), Spain, North Africa, Italy and sacked Rome in 455 A. D. They were a people without culture. It is said that, during the sack of Rome, on cold nights, they burnt precious scrolls and manuscripts in the libraries of Rome, to keep themselves warm; and also overturned famous works of sculpture to sit on. They did not know what books were, and what works of art. They were barbarians.

The word 'Vandal' in course of time, became a common noun, written without a capital. It meant one who destroyed things of beauty, or wantonly destroyed property.

But in Sri Lanka, we have a new brand of vandals. These vandals know the value of books and go for them, as a moth goes for the flame. But there is a difference — they go, not to be burnt like the moth, but to burn and destroy the books and schools — with the malicious intent to deprive the Tamils of education and culture.

In 1981, the Jaffna Public Library was burnt, with its 97,000 volumes. Among the books burnt were collections belonging to Dr. Ananda Coomaraswamy of Boston Museum fame, to Dr. Isaac Tambiah, to Rev. Fr. H. S. David, historian and lexicographer. There were also manuscripts, lost for good. The people of Jaffna knew that the perpetrators were the Security Serices. President J. R. Jayawardena clarified the matter: the police were the incendiaries. The Lionel Fernando Committee, appointed by the Government, recommended the payment by the state of ten million rupees, with the observation: "Burning libra-

ries anywhere is an act of cultural genocide, amounting to a crime against humanity. But when the acts are perpetrated by the very forces maintained by the revenues raised from the citizens, it is, to say the least, shocking." Instead of the recommended ten millions, the President paid from his relief fund only ONE million.

The library of Hartley College, Point Pedro (a 148 year old school) was burnt, because three miles away, in Thikkam, an army truck was overturned by a land mine. More than 7500 volumes, with a fair number of books about Ceylon, perished. Of course, the Thikkam Community Centre Library too went up in flames that night.

In Karainagar, the GLOBE Library, built and equipped by Swedish aid, was built. Foreigners help, but fellow Sri Lankans destroy.

Many Grade I School in the Jaffna District have been damaged, closed or vacated by action of the security forces. If the intention of the action was to deprive Tamil boys and girls of education, it boomeranged. Some of these boys joined the ranks of 'freedom fighters', and help to keep the security forces busy. In Parliament, the Minister stated that 74 schools have been affected in the Northern and Eastern Provinces.

The tide of cultural genocide shows no sign of ebbing. Wisdom consists in preparing for the future. It is said that the Butler Act in Education (1944) of England was drafted, discussed and finalized when World War II was at its fiercest. Whatever the outcome of the conflict, Tamils here and abroad, and their friends, should now set about the task of preparing to repair the ruins.

Statement of the Sri Lanka S. C. M. on Ethnic Crisis

(Continued from our last issue)

Summarized below is the Student Christian Movement's perception of the "lamentation" of the Tamil people:-

(a) There should be some arrangement which guarantees the physical security (human & property) of Tamil people in the regions in which they live; if such a guarantee is not forthcoming they should build their own independent country

(b) The ethnic population proportions in the areas in which the have been traditionally living should not be altered by government intervention.

(c) There should be reasonable facilities for the use of their own language in their public life.

(d) Social opportunities should be provided free of any linguistic, religious or cultural

discrimination-especially in the educational and employment opportunities,

(e) Sufficient state resources should be made available to enable the development of their areas.

Means for a solution:

In the current situation of worsening violence and destruction in our country, the political leadership controlling the state has taken some steps towards the solution of this conflict. The main plan of such a solution is the devolution of an increasingly centralized governmental power. Following several years of military pressure by the Tamil militant groups as well as political negotiations the Government has now put forward a set of proposals. Below is a summary of these proposals.

Summary of Government Proposals for a solution:

(a) Devolution of Governmental Power-Granting of limited power to provincial councils.

(b) Distribution of Resources-Distribution of state financial resources to enable the provincial councils effectively implement this devolution of power. Such a distribution will facilitate the development of the different provinces according to their respective needs.

(c) Maintenance of Law & order within the Provinces- Limited granting of police powers to the provincial councils.

(d) Areas of Legislative and Executive powers- whilst some matters have been placed under the purview of the provincial councils those matters which require coordination at national level will remain with the Central Govt.

(e) Land Settlement - Ethnic proportions within the provinces to be maintained in the settlement of people in the provinces.

(f) Sovereignty of Parliament - parliament retains power to dissolve provincial councils if necessary.

Our Movement recognises the Government's proposals as an initiative oriented towards the Ethnic Conflict. Our Movement hopes and prays the Government will negotiate with the representative of the Tamil people and improve on these proposals.

Presented below are what our Movement feels should be the objectives which should be fulfilled by any steps taken by the Government to resolve the Ethnic Conflict:-

Our ideas for a resolution of the Conflict:

(a) All belonging to all ethnic or religious group in Sri Lanka should equally be able to feel that this is their motherland live accordingly. No single linguistic, cultural or religious group should have any greater right over the others.

(b) An ethnic community should be provided facilities to use its own language (in public/official life) if this is necessary for it to lead a full life in its motherland.

(c) One must have full freedom of expression in one's personal and social life as well as freedom of action in association with others

Laws which today limit these basic human rights in any way should be repealed.

(d) The current militaristic culture which prevails in our society should be eradicated in order that we may be rid of the violence and the alienation which has arisen in our social life. This must be done if we are to build a Righteous Society.

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI
Estd. 1841.

தெய்வ வார இதழ் [வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது
"நீதி ஜனநாயக உயர்ந்தம்! பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவரம்"
மலர் 146] 10-9-86 [இதழ் 41]

உங்கள் சிந்தனைக்கு:

சாவுக்கு அஞ்சார்!

கரும்பு ஆட்டிக் கட்டி சிறுகாலக் கொண்டார் துரும்பு எழுந்து வேம்கால் துயர் ஆண்டு உழுவார்; வருந்தி உடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம் வருங்கால் பரிவது இலர்.

— (நாலடியார்: 35)

பொருள்:

சிறுகாலக் கரும்பு ஆட்டிக் கட்டிக்கொண்டார் — வியுயர் காலையில் கரும்புச் சாறெடுத்த வெல்லக்கட்டிகளைப் பெற்றவர் கள், துரும்பு எழுத்து வேம்கால் துயர் ஆண்டு உழுவார் — கண்டிருந்த கணக்கைக் குவியல் கொழுத்தப்பட்டால், அதைச் சாறுபிழிந்த சர்க்கைக் குவியல் கொழுத்தப்பட்டால், அதைக் கண்டு வருத்தப்படமாட்டார்கள், அதுபோல், வருந்தி உடம்பின் பயன் கொண்டார் — தம்மை ஒழித்து இறைவனை வழிபட்டு மக்கள் சேவைசெய்த தாம் பிறந்ததின் பயனை அறிந்தவர்கள், கூற்றம் வருங்கால் பரிவது இலர் — சாவு வரும்போது அஞ்சமாட்டார்கள்.

அதாவது: கரும்பிலுள்ள பயனைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள், அதன் சர்க்கைகள் எரிக்கப்படும்போது வருந்தார். அதேபோல், உடலை ஒத்ததன் பயனைப் பெற்று மறமை இன்பத்தைத் தேடிக்கொண்டவர்கள் சாவு வருவதைக் கண்டுகொண்டார்கள், என்பதே.

‘இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல்’ என்னுது
‘பிள்ளையே நின்றது கூற்றம்’ என்று என்னி
ஒருவுமின் தீயவை; ஒல்லும் வகையால்
மருவுமின் மாளாட்டார் அறம்.

— (நாலடியார்: 38)

பொருள்:

கூற்றம் — சாவானது, இன்று கொல் அன்று கொல் என்று கொல் என்னுது — இளமையிலேயோ முப்பிலேயோ இடைக் காலத்திலேயோ நேரிடுமென நினைவது, பிள்ளையே நின்றது என்று எண்ணி — பிள்ளையே நின்ற கொண்டிருக்கின்றது என நினைத்து, மாண்டார் தீயவை ஒருவுமின் — மாண்புள்ளாரால் ஒதுக்கப்பட்ட திமைகளை நீக்குவதாக, ஒல்லும் வகையால் அறம் மருவுமின் — செயலளவில் அறப்பணிகளைத் தழுவுங்கள்.

அதாவது: இளமையிலேயோ, முதுமையிலேயோ இடைக்காலத்திலோ சாவு வரும் என்று உத்தேசிப்பதை விட, நமக்குப் பிள்ளையே சாவு ஒட்டிக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதுதான் உண்மை, எனவே சாவின் கொடுமையைத் தணித்து மறுமையில் நிறைவு பெற விரும்பும் எவரும் சொல்லளவில் அல்ல, செயல் அளவில் அறப்பணிகள் செய்தல் வேண்டும், என்பதே.

நவாமி கிறிஸ்தவ இளைஞர் சங்கம் சிறுவர் நூலகத் தீர்ப்பு விழா

நவாமி YMCA யின் சிறுவர் நூலகத் தீர்ப்புவிழா, போராயர் அருள்மிகு டி. ஜே. அம்பலவாணர் அவர்கள் தலைமையில், கடந்த சனிக்கிழமை (4-10-86) பிற்பகல் 4-00 மணிக்கு, YMCA மண்டபத்தில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

இவ்விழாவின் துவக்கத்தில், திரு. J. சின்னத்தாரை (சங்கத்தின் சமயத்திறைச் செயலர்) அவர்களின் தலைமையில் இறை வழிபாடு நடத்தப்பட்டது. நவாமிச் சபைச் சேகரப் பேரதகர் அருள்மிகு டி. ஆர். அம்பலவாணர் அருளுரையாற்றினார்.

சம்பிரதாய முறைப்படி திறந்து வைக்கப்பட்டது. சிறுவர்க்குரிய ஏராளமான நூல்கள் இங்கு வைக்கப்பட்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. நூலகத்தில் வைத்த தீயவைகளை ஏனைய YMCA சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளும், உள்நூர் சமூகசேவையின் மன்றப் பிரதிநிதிகளும், நவாமிச் சபைப் பேரத்தரும் ஏற்றினார்கள்.

இதன்பின் சங்கத்தின் மண்டபத்தில் பொதுக்கூட்டம், சங்கத்தலைவர் J.I. தம்பிராசா அவர்கள் தலைமையில் நடத்தப்பட்டது. பிரதம விருந்தினராகிய போராயர் அம்பலவாணருக்கும், திருமதி அம்பலவாணர் அம்மாளுக்கும் மலர்மாலை சூட்டி கௌரவித்தனர்.

திரு. J. செல்வராசா (சங்கத்தின் சிறுவர் அபிவிருத்தித் துறைத் தலைவர்) சங்கத்தின்

ஒரு பெரிய பணக்கார வீட்டுப் பிள்ளை உயர் படிப்புகளைப் பக்கதிலுள்ள பட்டணத்திற்குச் சென்றார். அவனைக் காலேஜுக்கு அனுப்பி வைத்த அவனின் தகப்பனார், அவள் பட்டம் பெற்று உத்தியோகம் பார்க்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அவளை அனுப்பவில்லை. உயர் படிப்பினால் அவள் பெற்று காசீகப் பெண்ணி என்று எல்லாராலும் புகழப்பட வேண்டுமென்று விரும்பியே காலேஜுக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

காலேஜுக்குச் சென்ற இரத்தப் பெண், காலேஜிலுள்ள ஆலயத்திற்கு ஒழுங்காகச் சென்றார். இயேசு பெருமானின் அன்பினால் சுவர்த்து கொள்ளப்பட்டார். இயேசு பெருமானுக்குத் தன்னை ஒப்புக் கொடுத்தார் பக்கட்டான வாழ்க்கையை வெறுத்தார். கிறிஸ்துவின் அடியலாகவேற எளிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டார்.

தகப்பன் தன் மகனிடத்தில் ஏற்பட்ட இம்மாறுதலைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டான். கோபம் கொண்டான். மகளை வீட்டிற்கு வரும்படி கட்டினாயிட்டான். மகளும் வந்தாள். “நான் உன்னை எதற்காகக் காலேஜுக்கு அனுப்பினேன்? பத்தியில் வளருவதற்காகவா? பத்தியாருக்குத் தேவை? ஏழைகளுக்கும், படிப்பில்லாதவர்களுக்கும், போதகர்மாருக்கும் பத்தி தேவை, உனக்கு இந்தக் கோலம் எதற்கு? நான்க் காலேஜுக்கு இந்த பத்தியின் கோலத்தை விட்டுவிடுவாயானால் இந்த வீட்டில் நீ இருக்கலாம் இந்தக்கோலத்தை விட்டுவிட உனக்கு விரும்பவில்லையென்றால், உன் பெட்டிப் படுத்தையையும், துணிமணிகளையும் எடுத்துக் கொண்டு வெளியே போய் விட வேண்டும். இந்த வீட்டில் பத்திக்கி இம்மாதிரிப் பிடித்தவர்களுக்கு இடமில்லை” என்று சீறினார்.

போரல் வரவேற்புரை வழங்கினார். திரு. J. I. தம்பிராசா (சங்கத் தலைவர்) “சிறுவர் நூலகத்தின் அபிவிருத்தி” என்ற பொருளில் பேசி, சங்கத்தின் அன்பர்களின் நல் ஆதரவு சங்கத்தின் பணிகளுக்கும், சிறுவர் நூலகத்திற்கும் தேவையெனக் கூறினார்.

பிரதம விருந்தினர் போராயர் அருள்மிகு அம்பலவாணர் அவர்கள், தமது பேருரையில், நவாமி YMCA சங்கத்தின் நற்பணிகளையும் சமூக அபிவிருத்திச் சேவைகளையும் பாராட்டிப் பேசி, சிறுவர்க்காகத் தொடக்கிய நூலகத்திற்கு அனைவரின் ஒத்தழைப்பும் ஆதரவும் தேவையெனக் குறிப்பிட்டார். அன்று இயேசு பெருமானின் ஐந்து அப்பங்களையும் இரண்டு மீன்களை ஆசீர்வதித்து, ஐயாபிரம் பேர்க்கு உணவளித்தது போல, இச்சங்கம் வழங்கிய இந்தநூலகத்தை ஆண்டவர் ஆசீர்வதித்து இக்கிராமத்திற்கு ஒளி யாக, அறிவாலயமாகத் திகழச் செய்வாராக என்று ஆசிகூறினார்.

திரு. A. S. விஜயகுலசெக்சம் (தேசிய YMCA பேரவையின் அபிவிருத்தித்துறைச் செயலர்) தேசிய சங்கத்தின் போரல் நல்

மகள் பதில் ஒன்றும் பேசாமல், மேல் மாடியிலுள்ள தன் அறைக்குச் சென்று, முழங்காத் படியிட்டு, ஆண்டவரே, எனக்கு வழி காட்டியருளும்; நான் செல்ல வேண்டிய பாதையை எனக்குக் காட்டியருளும் என்று ஐயபித்துக் கொண்டேயிருந்தாள். ஆண்டவர் வழிகாட்டி விட்டார் என்ற நிகையம் வந்ததும், தன் பெட்டியை அடுக்கினார். விட்டை விட்டு வெளியே போவதற்குத் தன்னைத் திடப்படுத்திக் கொண்டாள். மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு படுத்தாறங்கினார்.

காலையில் தன் சாமான்களை எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தாள். வீட்டில் ஒருவருமில்லை, ஹாலில் இருந்த பியாணையில் போய் உட்கார்ந்து,

சிறுவை கமத் தோடுக இயேசுவே, உம்மைப் பற்றுவேன்; ஏழுப் பரதேசியக் கோடச் சீடு நாடுவேன்; உற்றி, மேன்மை, ஆந்தி, கல்வி, நூலம், வேகம் அனைத்தும் அற்பக் குப்பை என்ற வன்னி வெப்பே முந்தினும்.

என்ற பாட்டை மெதுவாகப் பாடினார். பாடிக்கொண்டிருக்கும் போதே கண்களிலிருந்து கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. பாட்டைப் பாடிமுடிந்ததும், கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டு, பெட்டியைக் கைகளில் தூக்கினார். ஹால் கதவுக்கும் பின்னால் நின்ற இதைவெல்லால் கவனித்துக் கொண்டிருந்த தகப்பன் ஓடி வந்த மகளை அணைத்துக் கொண்டான்.

“மாளை! போக வேண்டாம், இயேசு கிறிஸ்துவின் அன்பு இவ்வளவு வளிமையுள்ளது என்று எனக்குத் தெரியாமல் போயிற்று. நானும் இந்த அன்பைப் பற்றி அறியவும், அதை அனுபவிக்கவும் ஆசைப்படுகிறேன், எனக்கும் அதைப் பற்றிச் சொல்,” என்று சொல்லி மகளை அணைத்துக் கொண்டான்.

கிறிஸ்துவின் அன்பை விட்டு மம்மைப் பிரிப்பவன் யார்?

வாசு வழங்கினார். வடமாநகர Y.M.C.A சங்கங்களின் தலைவர் திரு. J. M. சபாநத்தினம் அவர்களின் செய்தியும் வாசிக்கப்பட்டது.

டாக்டர் (திருமதி) C. அம்பலவாணர் அம்மையார், இச்சங்கத்தின் தையற் பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்சிபெற்ற மாணவிகளுக்கு சான்றிதழ் வழங்கினார், நான்கு பிள்ளைகளுக்கு தையல் மெஷின் சங்கத்தினால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டது, திரு. J. கிருபைநாயகம் (சங்கச் செயலர்) நன்றி கூறினார். போராயின் ஆசீர்வாதத்துடன் விழா இனித முடிவுற்றது.

கேட்கோர்களா? மிகப் பெரிய மலை!

உலகத்திலேயே மிகப்பெரிய மலை எது என்றால் நீங்கள் எல்லாரும் இமயமலை என்றுதானே சொல்லுவீர்கள்? இல்லவே இல்லை. சிம்பராஜோ என்னும் மலைதான் உலகத்திலேயே மிகப் பெரிய மலை, இதனுடைய உயரம் எவரால் உணர்த்தவியலா 23 மைல் அகிலம்.

மணி வாக்கு

தகப்பன் தான் நேசிக்கிற மகனைச் சிட்சிக்கிறது போல, கடவுளும் எவனிடத்தில் அன்பு கூருகிறாரோ அவனைச் சிட்சிக்கிறார்.

— நீதிமொழிகள் 3 : 12

உதயதாரகை

தென் இந்திய திருச்சபையின் 39-ம் ஆண்டு நிறைவு.

திருச்சபை வரலாற்றில் செப்டெம்பர் இருபத்தேழு ஒரு முக்கிய நாள். தென் இந்திய திருச்சபை தோன்றிய திருநாள். நமது ஆதீனம் இம்மாதம் பதினொராம் நாள், இவ்விழாவை நன்றியுடன் கொண்டாட ஒழுங்கு செய்துள்ளது.

தென் இந்தியத் திருச்சபையில் உள்ள இருபத்தொரு ஆதீனங்களுள், நமது ஆதீனம் மிகச் சிறியதாயுள்ளது. இருந்தும், கடந்த 39 ஆண்டுகளாகக் கடவுள் நமக்குச் செய்த பல விதமான நன்மைகளுக்காகவும், ஆணையிறவுக்கப்பாலுள்ள தமிழ்ப் பகுதிகளில் திருப்பணியாற்ற இறைவன் நம்மைக் கருவியாகப் பாவித்ததற்காகவும், நன்றி நிறைந்த உள்ளத்தோடு இவ்விழாவை நாம் கொண்டாட வேண்டும்.

இக்கொண்டாட்டத்தில், இறைவனுக்கு நாம் நன்றி செலுத்தியதோடு, வருமாண்டுகளில், நாம் புத்தியிர் பெற்றவர்களாக, முன்னேற்றப் பாதையில் ஈடுபட்டுத் திருப்பணியாற்றப் புதிய வாழ்ப்புக்களைக் காணும் தரிசனத்தை நாம் பெறவேண்டும். இலங்கையில் இயங்கிவரும் சீர்திருத்த சபைகளில், ஐக்கிய சபையாக இயங்கும் திருச்சபை நமது ஆதீனம் ஒன்று தான். இச்சிறப்பைப் பெற்றுள்ள நாம், இறைவன் நமக்குத் தந்த இந்த ஐக்கியத்தை ஏனைய சபைகளுடன் பகிர்ந்துகொள்வதும் நமது கடமை.

இந்நாட்களில் நம்மை எதிர்நோக்கிவரும் பல இன்னல்கள், இடையூறுகளைக் கடந்து நாம் முன்னேறிச்செல்ல, நமது பேராயர் மூலமாகக் கடவுள் நம்மை வழிநடத்தி வருகிறார் என்பதை நன்றியுடன் நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இறைவனின் அருள் நம்மை அற்புதமாக வழிநடத்தி வருகிறது. தொல்லையின்றி நாம் முன்னேறுகிறோம் என்று சொல்ல முடியாது. நமது வாழிப ஊழியிற் பலர் தமது விருப்பப்படி வெளி நாடுகளில் நிரந்தரமாகத் தங்கிப் பணியாற்றப் போய்விட்டார்கள். இங்கு ஊழியம் அதிகரித்து வருகிறது, ஊழியர்களோ கொஞ்சம், வேண்டிய ஊழியர்களை அனுப்பும்படி இடைவிடாது வேண்டுவதும் நமது கடமையாகும்.

நமது ஆதீனத்தின் முற்போக்குத் திட்டங்கள், சபையார் மத்தியில் புதிய உற்சாகத்தையும், பணிபுரியும் ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. சபைகளில் புத்தெழுச்சி மலர்ந்து வருகிறது. பல துறைகளில் திருப்பணி பெருகுகிறது. சபைக்காரியங்களில் அசட்டையாயிருக்கும் தன்மை நீங்குகிறது. கடமையுணர்வு வளர்கிறது.

இருந்தும் நமது சபையாரின் திருமறை அறிவை வளர்க்கும் பணி இன்னும் தீவிரமாக ஊக்கத்துடன் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதை, நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். நமது சபைகளைச்சுற்றி பல சிறு சிறு குழுக்கள் தோன்றி சபையாரிற் பலரை தம்பால் இழுத்து விடுவதை நாம் காண்கிறோம். இக்குழுக்களின் வேதப்பூட்டுப் போதனையால் நமது சபையார் மனங்குழம்பி நிற்கின்றனர். ஆடுகளைத் திருடும் ஒநாய்களால் கவரப்படுகின்றனர். இதை நாம் உன்னிப்பாகக் கவனித்தல் அவசியம். ஒவ்வொரு சபையிலும் நன்கு திட்டமிடப்பட்ட வேத அறிவு கிரமமாகக் கொடுக்கப்படுதல் வேண்டும். இதுவே நிரந்தரமான முன்னேற்றத்திற்குப் போடப்படும் அடித்தளமாகும்.

நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் நற்பலன்களைக் கண்டு, நாம் இறுமாந்து விடாமல், இன்னும் பாடுபட்டு அயராது ஆண்டவருக்காக உழைக்க வேண்டும். நல்ல பல திட்டங்கள் தந்து, நம்மை நடத்திச்செல்ல நம் பேராயருக்கும், ஊழியர்க்கும் தூய ஆவியாலோதிய ஞானத்தையும், ஆற்றலையும் அருளவேண்டுமென இறைவனை வேண்டுவோமாக.

திருமதி செபக்கூட்டம் அம்மாள் கொழையுண்டாள்!

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் திருமதி செபக்கூட்டம் என்னும் பெயருடைய ஓரளவிய பெண்ணிருந்தனர். அவர் தாயார் பெயர் செபசிந்தை, அவளும் அவளின் அன்புக்கணவரான திருவாளர் செபஆவி என்பவரும் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் (லு. 11:2), குமரேசன் காலத்தில் புத்தியிர் எனும் எழுப்புதல் நடந்த தருணம் பிறந்தார்கள் அவள் ஆத்தம நேசரின் பார்வையின்கீழ் பரிசுத்தாயினால் நடத்தப்படும் நீதிமாண்களாலும், இரத்தசாட்சிகளாலும் ஆதரிக்கப்படும், சிறந்த பக்தர்களால் போஷிக்கப்படும் வந்தனர்.

புத்தி பெற்றவளாயும் நிறைவடைந்தவளாயும் தனது அற்புதக் கிரியைகளை நடத்தி வந்தனர். பிரிஸ்காள் (1 கொ. 16: 9) தொர்க்காள் (அப். 9: 36), இறைவனின் அடியார், ஐர்ஜ் முல்லர், பண்டித இராமபாய் போன்ற பலர் இவளது அன்புக்குரிய நண்பராயினர். மேலும், இவள் இல்லற வாசிகளது இல்லத்திலும், அன்றாட உள்எத்திலும் சுறுசுறுப்பாக ஓடி ஓடி உழைத்து வந்த தின் பயனாக திருச்சபையில் இன்றியமையாத அங்கத்தினராக விளங்கினாள். இறையன்பர்கள் நடுவில் இறைவனை எக்காலத்திலும் காணலாம்.

இவளது செல்வாக்கைக் கண்டு பொருமைப்பட்டோர் பலர் லேகியோன் என்னும் பாதகன் இவள் வசிக்கும் வீட்டிலுள்ள சமாதானத்தைக் கெடுக்க இவளைத்தன் காதலியாக்கி இவளைப் படிய வைக்கலாம் எனும் எண்ணத்துடன் இவ்வேயனுக்கி நட்பு காட்டினான். அவளோ ஈசன் செயலால் அவனைக் கோபத்துடன் தள்ள, அவன் அருகிலிருந்த ஆற்றில் விழுந்த அழிந்த போனான்.

அவன் போனவுடன் அம்மணிதனும் அவர் மனைவியும் சமாதானமாகி இவ்வம்மையாருடன் கூடிவாழ்ந்தனர். யூதாக்கோத்து எனும் தேமா இவருள்ளத்தில் பணக்கஷ்டம், ஆகாரக்குறைவு, விஸேயம் தம்மம், உணவுநெருக்கடி போன்ற கவலைகளை மாளிடருள்ளத்தில் போட்டு அவளது மகிப்பைக் குலைக்க எத்தனித்தான். இதில் அவன் வெற்றி பெறாதால், அவமானப்பட்டு மனக்கசப்புடன் அகன்று போனான். அவன் போன இடம் தெரியவில்லை.

ஒருநாள் இவள் உலகசாலை (Worldly Avenue) யிலுள்ள அசட்டை ஆலயத்திற்கு (Neglected Church) வந்தாள். அங்கு வாசை உண்டானது, தொடர்ந்தது அன்பம். இவளது செயலின் அருமையை யறியாத சுயநீதி, சுயகாரியன், சுயஎண்ணன், உதாசீனன், மார்க்க வெறுப்பன், முதலியோர் அடிக்கடி வந்து அவர்களிடம் தர்க்கம் செய்வார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் தக்க முறையில் பதில்கொள்கிற அவர்கள்வாயை முடிததன்வசம் அவர்களை இழுக்கப்பார்த்தாள். அப்படியிருந்தும் உள்ளத்தில் கவலையால் கிபாதிப்பட்டாள். முன்போல் ஆலயக் களுக்கு வீடுகளுக்கும் போகத்

தடைபிறந்தது. பாமதேற்றரவாளனோ அவளைத் தேற்றி வந்தார்.

கஷ்டங்கள் இத்தடன் ஒழியவில்லை. மேற் கூறப்பட்ட இவன் பகைவர்கள் பலரைச் சேர்த்துக் கொண்டு இவர்களுக்குத் தாரின்று வண்ணமாக விடாமல் கண்டனம் (Criticism) என்னும் பாணத்தை எய்தார்கள். அங்கு மிகும் சாய்ந்துபார்த்துச் சிலவற்றிற்குத் தப்பினாள். இறுதியில், உதாசீனன் என்பவன் விடுத்த கண்டனம் என்னும் கொடிய பாணம், அவளது உள்ளத்தில் பாய அவள் கீழே விழுந்து விட்டாள்.

உடனே அங்கு நிறை செய்மாந்தர்கள் (Men of Prayer), 'ஐயோ, கொலை! கொலை! கொலை! என அலறினர். இக்கூக்குரல் ஊர்வம்பன் எனும் பொலீஸ்காரன் ஓடிப்போய் ஆராய்ச்சியாளன் எனும் இன் ஸ்பெக்டரை அழைத்துவந்தான். அவர்வந்து, சடலத்தைப் பார்த்து—“அம்மா மாண்டாயா, நீ எளிதில் மாளக் கூடியவவளல்ல, எனவே, உன் மரணம் சந்தேகத்திற்கு இடமாயிருக்கிறது, ஆராய்ச்சி செய்து 'கேஸ்' நடத்துவேன்” எனக்கோபத்துடன் கூறி, அச்சடலத்தை சோதனை செய்ய பரமஆராய்ச்சி என்னும் வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு போனார். அங்கு வேதம் எனும் வைத்தியரும், வேதவசனம் எனும் 'நீன்' அம்மாவும், வாக்குத்தந்தம் எனும் கத்தியால் அவளது இருதயத்தை யும், மூளை யையும் உடைத்து சோதனைசெய்து, பின்வரும் மருத்துவ அறிக்கையை வெளியிட்டனர்; “இவருடன் ஈடுபடவேண்டிய சபையாருள்ளத்தில் அவிசுவாசம், செபவெறுப்பு, பாசமியின்மை ஆகியமோசமான தொத்துவியாதி காணப்பட்டபடியால், இவள் கைவிடப்பட்ட நோயாளியாயினாள். அன்னரின் உள்ளத்தில் செபம், உபவாசம் முதலிய கைதீக நெறிகளைக் காணாத காயமொன்று இவள் இதயத்தில் உளது. இது தற் கொழையல்ல” எனப்பேச.

—(வளரும்)

சிந்தனைக்கு விருந்து:

1. அறிஞர் ஸெனெக்கா கூறுகிறார்: சோம்பல், சிலந்தி வலையில் தொடங்கி இருமடிச் சங்கிலிகளில் முடிவடைகிறது. சோம்பல் கூயிரோடிருப்பவர்களைப் புதைக்குந் தன்மை பெற்றது.
2. அறிஞர் மக்ளறென் கூறுகிறார்: உழுத்த மரம் காளான் முளைக்கச் செய்யும். அது போல மந்தமான சபையில் அவிசுவாசம் பெருகுவது உடையது.
3. சோவியத் ரஷ்யப் பழமொழி: எருதைப் போல பொதுமை, சிங்கத்தைப்போல தைரியம், தேனீயைப்போல சுறுசுறுப்பு, பறவையைப்போல உற்சாகம், இத்தனையும் கொண்ட மனிதனின் காலடியில்தான் வெற்றி தவம் கிடக்கிறது.
4. துருக்கியப் பழமொழி: தவறான பாதையில் நீ எவ்வளவு தூரம் சென்றிருந்தாலும் சரி தூரத்தைக் கண்டுகிடாமல் திரும்பி வா!

EDITORIAL

The Political Scene in Sri Lanka Today

Under an emergency regulation now in force, persons who 'overawe, coerce or otherwise influence', the President, Members of the security forces or public officers in the exercise of their lawful powers are punishable by death, rigorous imprisonment up to 20 years and forfeiture of all property.

An official communique on the subject also states that under the *Amended Special Presidential Commission of Inquiry Law*, such persons on conviction, will be deprived of civic rights. The Commission has also the power to investigate and report on, speeches, writings or actions attempting to organise Movements with the intention of preventing any lawfully constituted authorities of the state from performing their functions.

State Minister Anandatissa de Alwis in a statement he made on 24-9-86 has made it clear that the new measures envisaged by the government in its news release, stem from a fear of a new wave of insurgency which, according to government intelligence sources, may strike the South of the country in the form of obstruction "to the free and unrestricted actions of members of Parliament", when the time draws nigh for the Provincial Councils' Bill to be presented in Parliament. While the government stands foursquare behind its policy of devolution through Provincial Councils (though the core issues are yet to be settled), extremist groups in the South appear to be warming to the subject to embarrass the government. Religious zeal and political extremism has been a combustible mix in the Third World.

Up to the release of this Government news bulletin, the average Sinhalese citizen in the South, was comparatively at ease in his home, compared with his counterpart in the North and had harboured the stubborn illusion that 'terrorism' in Sri Lanka had only one indelible stamp, the stamp of Tamil separatist violence, and that the machinery mounted by the government to crush terrorism had only one name—the Prevention of Terrorism (Special Provisions) Act—which was, by and large, applicable only in the Northern and Eastern parts of the country which were designated as "troubled areas".

But the new political development in the island, of a package of repressive legislative measures now applicable to the entire country is likely to raise in the South many political eye-brows. The new legislation, comes too, in the wake of widespread political unrest in the land over the fast unto death of 95 Tamil detainees from *Welikade* (now on the 33rd day of their fast) and 115 Tamil detainees from *Boosa* (now on the 36th day of their fast), with Uduwarage Henry Perera at the Mahara prison joining the fast in solidarity, and Rev. Fr. Aparanam Singarayar joining the fast at *Welikade*.

According to news reports, teams of police officers in the South will fan out to schools to brief students on safety precautions to meet new terrorist bombing methods. The Police campaign called "Vigilance", will tell students not to accept books from strangers as they could contain "letter bombs".

(Daily News 1-10-86)

With such an overly gloomy outlook of the political scene, in a metropolitan society once healthy, confident and vibrant with energy, we are sure that the concerned parents and unarmed citizens in the City and suburbs will cry out in despair, as the Hiroshima residents who escaped the blast, "It's not the bomb that's terrible. It's the war itself."

But whatever the ultimate outcome of the Peace Talks, the fast unto death of 210 Sri Lankan youth of the Tamil community in the detention camps of *Welikade* and *Boosa* for the restoration of their human rights and those of others incarcerated with them, adds a new dimension to the political struggle which up to now had been characterised only by violence and therefore had earned the name 'terrorism'. We catch now a glimpse of the spirit of incarcerated youth, acting out on the stage of national politics—a spirit indomitable, enthusiastic and always sure, as a writer puts it, that "something interesting lies around the bend".

It was Pandit Jawaharlal Nehru who once said that Mahatma Gandhi, though a typical product of India, represented the very antithesis of an Indian habit of mind—*quietism*, the result of a long tradition of philosophy. Gandhiji, Pandit Nehru said, was "a demon of energy and action, a hustler, and a man who not only drove himself but drove others".

Nowhere is this antithesis illustrated best as in Gandhiji's doctrine of non-violence which he describes as denoting 'conscious suffering' in its dynamic condition:— Says Gandhij in his famous article entitled "The Doctrine of the Sword" which he wrote in 1920:—

"It (non-violence) does not mean weak submission to the will of the evil-doer but it means the putting of one's whole soul

against the will of the evil-doer. Working under this law, it is possible for a single individual to defy the whole might of an unjust empire to save his honour, his religion, his soul and lay the foundation of that empire's fall or its regeneration."

In many parts of the North, we see a new 'wind' blowing across the scenes of devastation, drawing its strength and velocity from the teachings of Mahatma Gandhi and civil rights leaders as Martin Luther King. The *Jaffna University Students* have been in the vanguard of socially organised movements on the march to redress specific grievances as the incessant firing of mortar and artillery shells in Jaffna from the Jaffna Fort and the Fast unto Death of Welikada and Boosa detenus. The *Mothers' Front* had struck its neck out in a frantic bid to safeguard the safety honour and dignity of young women and children detained at camps, and had always stood side by side with non-violent youth in all movements aimed at non-cooperation with evil through mass action.

Speaking on the occasion of the first observance of Martin Luther King's birthday as a national holiday in January this year, President Reagan said:—

"In Martin Luther King's time, lot of hearts were broken in Montgomery, Alabama, Little Rock and Arkansas but a lot of history was made too and a lot of justice grew out of the pain that happened in these towns."

A clear and well defined transition to democracy may be or may not be an immediate prospect in the Tamil areas in Sri Lanka. But a lot of history is being made despite the abundant use of the "pick axe" rather than the "key" to solve the problems in these troubled areas.

Events and Comments

Tightening our Belts

Finance Minister Ronnie de Mel has told Commonwealth Finance Ministers at their annual meeting at St. Lucia, in the West Indies, on 25-9-86, that some developing countries might well 'snap in two', if they are forced to tighten their belts anymore.

It reminds us of a Soviet jest we read, in the early sixties that Mao Tse-tung cabled Krushchev—"starving, send grain". Krushchev replied "Short of grain ourselves: can't send any: tighten your belts". Where upon Mao replied "Send belts".

The Finance Minister here in Sri Lanka, in the events of the 'War' continuing, has perhaps to rattle the tin cup in donor countries even for 'belts' to tighten round our waist.

Not out of Bounds

The Jaffna Centre has for some time now been out of bounds for Western Music and Speech Examinations. Undaunted, some Jaffna parents and Music teachers appear to have taken their children who applied for the Trinity College of Music (London) Examination to Colombo to sit the Examination held this year in August.

Mr. Ian Thomas, the Examiner in Music and Speech has made the following comments about the performance of the Jaffna Students:—

"The children from Jaffna have been extremely well prepared so that in the Examination, they have not done too badly.

There is a bouquet for the teachers as well as a word of encouragement to the children who no doubt appeared for the examination under the severe stress of a turbulent political climate in the North. As among other candidates, there would have been passes and failures among Jaffna candidates too. But what is important is the spirit in which both the teachers and students and parents rose to meet a difficult situation.

An interesting comment which Mr. Ian Thomas the Examiner made was that till he came to Sri Lanka, he thought that the Western Music and Speech Examination of Trinity College (London) was 'a Girls' Examination'.

A medal for our boys and parents in Sri Lanka! The comment does not mean that our boys are becoming increasingly effeminate. But the phenomenon does attest to a desire on the part of parents to put through their children—boys and girls—through the discipline of as many of the "frills" as possible of a formal academic course as their talents and aptitudes will permit. DISCIPLINE is the word. Success will follow.